

**מורים מתחזים, מעשי נוכלות ורמאות
הם חלק מהמתרחש מאחרי הקלעים
של החוג לקולנוע בפקולטה לאמנויות
באוניברסיטת ת"א, שעלילותיה יכולות
להתחרות בסרטי פשע או סיפור בידיוני**

שולחן ההקוסם

הדיקן השתקן

פרופסור משה לזר, דיקן הפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב, שסירב להתראיין, להשיב על שאלות ולענות על הטענות שהופנו אליו על ידי כתבי העולם הזה. בד"בד התגלה לזר כדברן מופלג בראיון עיתונאי, עם עמנואל בריקדמא, שנועד להללו ולשבחו.

ה טלפון צידעה במערכת העולם הזה בשעת לילה מאוחרת. היה זה לפני שבועיים, בערב שבו עמדה הכתבה הראשונה בסידרת כתבות זו לרדת לדפוס. מעברו השני של הקו היה אהרון אקסלרוד, מורה בחוג לקולנוע בפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב. בשיחה עם העורך ביקש אקסלרוד לדחות את פירסום הכתבה, בטענה שהדבר יגרום נזק רב לפקולטה לאמנויות. למוריה ולתלמידיה.

לזר, יוצא לשבתון. הוסבר כי מר לזר סיים חמש שנות עבודה, ויצאתו לשבתון היא עניין שבשיגרה אקדמאית.

השולחן

המיסתורי

ב כתבת התביעה האזרחית, שאת דבר קיומו גילה הארץ במפתיע מופיעה, בין השאר, האשמה נגד דני ברמן, המתייחסת לשולחן-אנימציה שאותו רכשה האוניברסיטה לפני ארבע שנים. שולחן זה לא תפקד במשך תקופה ארוכה, בשל שינויים רבים שהוכנסו בו מייד אחרי רכישתו. היו אלה שינויים אשר הוכיחו כי יוזמיהם חסרים מושג קלוש בנושא האנימציה.

האוניברסיטה האשימה את בני ברמן גם כישח השולחן ולהכנסת התיקונים המשרים בו הם פרי יוזמתו של דני ברמן, אשר הונה אותה בכך שהציג עצמו כמומחה בנושא האנימציה, וכי למרות הסבריו של המורה לאנימציה הגיע השולחן כשהוא פגום. ברמן מואשם גם בכך שהביא את השולחן בעצמו, והתקינו במקומו המיועד ללא רשות האוניברסיטה, ועוד לפני שיערכו בשולחן הניסויים הדרושים.

בכתבה הגנה שהגיש עורכי-הדין צבי פומרק, מכחישי דני ברמן את כל האשמות הללו וטוען כי אין לו שמץ של אחריות לנזק הכספי שנגרם לאוניברסיטה עקב עיסקת שולחן-אנימציה.

את האחריות לשינויים שנועשו בשולחן האנימציה תולה כתב ההגנה בפרופסור לזר עצמו, שנתן יד תופנית לביצוע השינויים לפרופסור זכארי שוורץ, המומחה של האוניברסיטה לאנימציה.

האוניברסיטה האשימה את דני ברמן גם בהתחזות כדוקטור וכמהנדס. בכתבה הגנה טוען ברמן כי מעולם לא היה מורה בפקולטה לאמנויות או חבר סגל וכי הוא בעל הכשרה הנדסית המוכרת בת"ל.

בית-הדין השפט הוא שיצטרך לפסוק עם מי משני הצדדים נמצא הצדק. אבל עצם הגשת התביעה מצביעה על פרשיות מוזרות בפקולטה לאמנויות.

פרשה שלא הגיעה לבית-הדין, אבל החמורה אולי יותר היא זו של הפרופסור זכארי שוורץ, כיום ראש החוג לקולנוע בפקולטה.

בקשתו של אקסלרוד נשקלה ונענתה ב"חיוב. אקסלרוד לא התקשר שנית. תחת זאת הופיעו תוך שבוע אחד בעיתונות שתי רשימות שנועדו להקדים תרופה למכה הצפויה של הפירסומים בהטולם הזה.

תחילה פורסמה כתבת שבח והלל לפרופסור לזר, במסגף ידיעות אחרונות. לא ניתן שום הסבר מדוע מתפרסמת כתבה זו דווקא עתה.

ערב הופעת הפירסום הראשון בהעולם הזה, פורסמה במפתיע ידיעה מזורה ב"הארץ. היא ספרה על תביעה שהוגשה ע"י האוניברסיטה נגד מורה-לשעבר בחוג לקולנוע בפקולטה לאמנויות, דני ברמן.

הידיעה המשונה שפורסמה בהארץ, סיפרה על גילוי "ליקוי נוהל בפקולטה לאמנויות בתל-אביב", אשר את האשמה בהם תולה האוניברסיטה בדני ברמן, שכביכול הונה ורימה את הפקולטה ואת האוניברסיטה בשורה ארוכה של עיסקאות שבהן הוציא מן האוניברסיטה כספים במימלה. הידיעה לא היתה נראית מורה כלל אילמלא פרט קטן אחד. הסקופ העיתונאי המסעיר, שפורסם בשבוע שעבר, התייחס לפרשה שהתרחשה לפני ארבע שנים תמימות. כתב התביעה שהארץ בישר עליו לקוראיו כי חדשה הוגש לפני כשלוש שנים, וידיעות על כך הופיעו אז בעיתונות.

הידיעה הסתיימה בהערה, שבעיני הקורא התמים נראתה תמונה: הנהלת האוניברסיטה גורסת כי הפרשה תמה ונשלמה לדידה, כי תוקנו הליקויים. כמויכן טוענת האוניברסיטה כי אין כל קשר בינה לבין העובדה שדיקן הפקולטה, פרופ' משה

כאשר הביא הפרופסור לזר את זכארי שוורץ בשנת 1972, זצירפו לחוג-לקולנוע כמרצה לאנימציה, הוא הציג אותו כמומחה עולמי לסרטי אנימציה וכמי ששימש שנים רבות כמנהל אמנותי באולפני וולט דיסני בארצות-הברית. בראיון לעיתון מעריב, ב-18 באפריל 1974, מסר לזר "דברים הנאמרים על אחריותי המלאה", ובין השאר ציין כי "מר שוורץ הוא מומחה לאנימציה, ועבד 12 שנים באולפנים של וולט דיסני. הוא יצר בעצמו אחדים מסרטי המצויינים החשובים של דיסני."

בפקולטה לאמנויות יכול אדם להתמנות כפרופסור באחד משני המסלולים: מסלול אקדמי רגיל; מסלול-נלווה, אשר בו יכיר לים אמנים, יוצרים, במאים — כל שיטחי האמנויות, להתמנות לדרגת פרופסור על סמך הישגיהם בשדה האמנות שבו הם עוסקים ומיומנותם המיקצועית. תהליך המינוי ארוך ומסובך ביותר. הדיקן פונה לרקטור בבקשה למנות ועדת מינויים לאדם מסוים. מדרגת מרצה ומעלה, הוועדה צריכה לכתוב מיכתבים למומחים בתחום המיקצועי של המועמד

פרשת מינויו של זכארי שוורץ כראש החוג לקולנוע באוניברסיטה לוותה בשערי רוריה הקשורה בשמו של הבמאי האמריקאי הנודע דון ריצ'רדסון, שביים סדרות טלוויזיה ידועות כמו בונזה, ארני, משיחה בלתי-אפשרית ווהסניגורים. זכארי שוורץ ודון ריצ'רדסון הגיעו לארץ בעת שהוקמה הפקולטה לאמנויות, ופרופסור לזר מיהר לצרפם לפקולטה כמורים בחוג-לקולנוע. שמו של ריצ'רדסון נוצל היטב לצורך הקמת החוג, אך כאשר הגיעה השעה לממש הבטחות שניתנו לו על-ידי הפרופסור לזר בדבר תואר אקדמי, לא עמד הדיקן בהבטחותיו וריצ'רדסון נאלץ להתפטר, תוך שהוא מטיח בפרופסור לזר האשמות המורות על דרך ניהולו את הפקולטה.

לפני שעזב את הארץ, בעיקבות אותה פרשה, טען ריצ'רדסון כי לזר ידע ואף הוזהר בדבר רכישות תשודות בפקולטה, אך לא נעשה דבר בקשר לכך. כשעזב דון ריצ'רדסון את הפקולטה, נס' ללה הדרך לפני איש-אמונו של הפרופסור לזר, זכארי שוורץ.